

saadan Ordning, som Loven omhandler, men ikke vedkomme Ordningens Overholdelse. Jeg venter, at den høitagtede Indenrigsminister vil sige, at dette indeholder en fornørmelig Forudsætning eller noget Saadant, men jeg maa bede den ærede Indenrigsminister at tage med fuld Tro, hvad jeg nu forstkrer, at jeg ikke nærer den allermindste Skygge af Tvivl med Hensyn til hans Opfattelse af disse Sager; men vi have før havt upaalidelige Ministre, og der er Ingen, der garanterer os for, at vi ikke kunne faae dem igjen, og det skader ikke i disse Sager at være forsigtig med Hensyn til Valget af Udtrykkene.

Det andet Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, er af mindre Betydning; det vedrører kun Lovens Titel, idet jeg ligeledes her har troet, at det ikke vilde være skadeligt at nævne Kongeriget særskilt; men forøvrigt staae disse to Forslag uafhængige af hinanden.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale de af mig stillede Ændringsforslag til det ærede Things velvillige Opmærksomhed.

Sjæberning: Jeg havde ventet, at den ærede Minister vilde have erklæret sig ganske simpelt over det foreliggende Ændringsforslag, og dersom vor ærede Ordfører havde taget Ordet, skulde jeg ikke have gjort det. Saavidt jeg kan see, dreier det Hele sig om: anseer den høitærede Minister det, som dette Ændringsforslag indeholder, for ligesaa skiftet til at staae en Overenskomst tilveie som det, der nu staaer i Udkastet. Er det Tilfældet, kan jeg ikke ret see, at Nogen kan have Noget derimod; anseer han det derimod ikke for ligesaa skiftet dertil, saa vil jeg heller ikke kunne troe, at de, der ønske at faae Loven sikkert sat igjennem, ville gaae ind derpaa. Det forekommer mig, at hele denne Sag beroer paa denne ene Betragtning. Vi ere ved den forrige Afstemning gaaede ud fra den Forudsætning, at det vilde være nyttigt at faae denne Lov sat igjennem under saadanne Betingelser, at vi turde vente, at den ærede Minister vilde staae den Hs. Majestæts Sanction. Enhver Afvigelse fra det Grundlag, hvorpaa vi nu ere komne, staaer fremt der kunde optastes Tvivl i saa Henseende,

vilde derfor efter min Overtydning være skadelig.

Indenrigsministeren: Jeg havde egentlig troet, at jeg ikke havde behøvet nærmere at yttre mig over Sagen, fordi jeg saa tydeligt og bestemt har udtalt mig ved den foregaaende 2den Behandling, og navnlig troede jeg, at Udvalgets Fleertals Medlemmer vare de nærmeste til først at udtale sig mod Mindretallets Forslag, hvortil de ikke havde sluttet sig; men efter den bestemte Opfordring, den ærede sidste Taler har stillet til mig, skal jeg erklære, at jeg naturligvis bliver ganske i Overensstemmelse med, hvad jeg yttrede ved 2den Behandling. Naar Lovforslaget bliver vedtaget her ved 3die Behandling og i det andet Thing, saaledes som jeg har foreslaaet det, og saaledes som det ved flere Afstemninger foreløbigen er blevet vedtaget her ved 2den Behandling, saa staaer jeg med min Existentis som Indenrigsminister inde for, at det vil blive anbefalet til Hs. Majestæts Sanction; dette kan jeg derimod ikke gjøre, dersom nogen som helst Forandring foretages deri. Det er ikke af reelle Grunde, at jeg maa stille mig til Ændringsforslaget, saaledes som jeg gjør; jeg har ikke hørt den ærede Forslagsstiller fremsøre Noget, der kunde begrunde den af ham foreslaaede Forandring; jeg hørte forskellige Ting, hvoraf der var Noget, hvortil jeg kunde være enig, men hvoraf der ogsaa var Noget, der maa henregnes til de meget omtalte Misforstaaelser, men jeg har ikke hørt nogen virkelig Grund, som skulde kunne gjøre nogen Forandring i, hvad der er vedtaget, tilraadelig. Det er altsaa ikke af Grunde, hente fra Forslagets Realitet, at jeg maa stille mig, saaledes som jeg stiller mig dertil, men det er, fordi, naar en Sag først er bragt paa det Punkt, hvorpaa den i dette Tilfælde er kommen, saa troer jeg, at Alle vente, at der maa holdes fast paa det, hvorom man engang er bleven enig; jeg troer, at det er en Forvanskning af Forholdet mellem 2den og 3die Behandling, naar man ikke betragter det som endeligt afgjort, hvad der ved Afstemninger under 2den Behandling har faaet en saadan Afgjørelse, som denne Sag har faaet.